

אימר קמי בי דינא בפני נכתב –

Say before the *Bais Din*; it was written in my presence

Overview

The האשה עצמה מביאה את גיטה of משנה גמרא offered two cases how to understand the שליח להולכה until she reaches her destination and there she appoints another שליח להולכה,¹ and she receives her גט from him. Another option is that she is a שליח להולכה until her destination and there she states בפ"נ ובפ"נ before the בי"ד, and the בי"ד will appoint a שליח להולכה to give her the גט. The cases seem very similar. תוספות explains the reason for the second scenario.

תוספות asks:

קצת תימה מה לי היא ומה לי בית דין ואמאי קאמר ואי בעית אימא² -

It is somewhat astounding, what difference is there if she appoints the שליח להולכה or if בי"ד appoints the שליח להולכה, so why did the גמרא need to say ואב"א (another case)?!

תוספות responds:

ושמא לשון זה חלוק מלשון ראשון -

And perhaps this second version is different from the first version -

דבלישנא קמא אינה אומרת בפני נכתב אלא בשעה שתקבלנו³ -

For in the first version she does not say בפ"נ when she appoints the second שליח, but rather she says it when she receives the גט; however in the ואב"א, she says it when she presents herself to בי"ד, before they appoint the שליח להולכה –

תוספות responds to an anticipated difficulty:

אף על גב דבפרק כל הגט (לקמן דף כט, ב) ובכל דוכתא משמע -

Even though that in פרק כל הגט and in all other places it seems -

שצריך לומר בשעה שהגט יוצא מיד השליח⁴ -

¹ See previous תוס' ד"ה וכי וכו'.

² Initially תוספות assumes that the only difference between the לישנא קמא and the ואב"א is regarding who is appointing the new שליח; the woman or the בי"ד, so תוספות asks there is seemingly no difference so why are there two לשינוי?!.

³ The גמרא does not mention the בפ"נ in the first לשון and תוספות assumes that she says it when she receives the גט.

⁴ When the שליח is giving the גט to the woman he must say it at that time (not earlier and not later). If this שליח is not giving the גט to the wife, but rather he is appointing another שליח, he must say the בפ"נ ובפ"נ (in בי"ד) when he delivers the גט.

That it is necessary to say בפ"נ ובפ"נ at the time the גט is released from the hand of the שליח, so why here does she say it later when she is being divorced? תוספות responds -

שמא הכא שיכולה לומר בשעת גירושין⁵ עדיף⁶ טפי:

Perhaps here since she can say it at the time of גירושין it is even better, than saying it when appointing the new שליח.

Summary

Presumably according to the first לשון, she says בפ"נ at the גירושין which may even be better than saying it previously.

Thinking it over

Why according to the ואב"א does she not say the בפ"נ at the time of הגט if it is קבלת הגט? ⁷עדיף טפי? And if this is the dispute between the two לשונות (what is עדיף טפי; when she releases the גט or when she receives it), so both לשונות should be discussing the same case (either she is appointing the new שליח or בי"ד is appointing the new שליח) and they argue when the בפ"נ should be said (either when she releases the גט, or when she is divorced); why have one case where the אשה appoints and the other where בי"ד appoints; ⁸מה לי היא ומה לי בי"ד?

הדרך עלך המביא שני

We shall return to you

פרק המביא שני

סיימנו פרק המביא שני

בעזרת הוא אחד ואין שני

אבקש ממנו לאמצני

ולהסיר כל מכשול ממני

⁵ Normally (see previous footnote # 4) the שליח who appoints another שליח cannot be at the גירושין, therefore he must say the בפ"נ when he delivers the גט, but if it were possible to say it בשעת גירושין that would be preferable (perhaps).

⁶ See 'Thinking it over'.

⁷ See footnote # 6.

⁸ See מהרש"א הארוך.

בס"ד. גיטין כד, א תוס' ד"ה אימר